

ساختار فیلوژنتیکی گونه *Trichoderma harzianum* جداشده از برخی اقلیم‌های ایران

بهار کریمیان^۱، محمد جوان نیکخواه^{۲*}، دوستمراد ظفری^۳، خلیل بردی فتوحی‌فر^۴ و شهرام غنیمی^۵
 ۱، ۲، ۴. دانشجوی دکتری، استاد و استادیار، گروه گیاه‌پزشکی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران
 ۳. دانشیار، گروه گیاه‌پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا، همدان
 ۵. استادیار مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور، آمل
 (تاریخ دریافت: ۹۳/۳/۵ - تاریخ تصویب: ۹۳/۵/۱۳)

چکیده

استرین‌های قارچ *Trichoderma harzianum* بهدلیل کاربرد در کنترل بیولوژیک بیماری‌های گیاهی و تأثیر بر زندگی بشر، اهمیت فراوانی دارند. در تحقیق حاضر، ساختار فیلوژنتیکی این گونه به دست آمده از مناطق جغرافیایی مختلف و زیستگاه‌های متنوع در برخی اقلیم‌های ایران (SCW و NC) بررسی شد. به‌منظور بررسی و غربال اولیه، انگشت‌نگاری ۲۳۹ جدایه به دست آمده از جنس *Trichoderma* با استفاده از نشانگر RAPD-PCR انجام گرفت. براساس گروه‌بندی انجام‌گرفته، تعدادی جدایه از هر گروه به‌منظور تعیین توالی ناحیه ITS1-5.8 s-ITS2 از rDNA انتخاب شدند. در مجموع، ۱۷۶ جدایه از گونه *T. harzianum* به دست آمد. از این میان، ۷۶ جدایه که برای ناحیه ITS آنها تعیین توالی انجام گرفته بود، با روش ماکسیمم پارسیمونی تجزیه و تحلیل فیلوژنتیکی شدند. در نتیجه، این جدایه‌ها در ۱۰ فیلوتیپ (phylotype) جای گرفتند. فیلوتیپ A با یک جدایه (4414) نماینده آلل جدیدی از ITS در گونه *T. harzianum* می‌باشد، که بومی ایران است. یافتن این آلل منحصر به فرد در اقلیم CSW در شمال ایران، می‌تواند بیانگر تأثیر این شرایط اقلیمی در ظهور این آلل جدید در گونه *T. harzianum* باشد.

واژه‌های کلیدی: آلل، فیلوژنی، فیلوتیپ، کنترل بیولوژیک، ITS

از دیگر سوبسازهای مناسب این جنس می‌توان به خاک، بقاوی‌گیاهی و چوب (Klein & Eveleigh, 1998) و همچنین اندام‌های گیاهی (Samuels, 2006) و پستانداران، از جمله اندام‌های بیمار انسان (Druzhinina et al., 2008) اشاره کرد. از قابلیت‌های مهم برخی گونه‌های این جنس، توانایی تولید آنتی‌بیوتیک‌ها و آنزیم‌های است که آنها را قادر به حمله به سایر قارچ‌ها می‌سازد (Jaliltsch, 2009). این خصوصیت آنها را به عنوان عوامل کنترل بیولوژیک علیه بیمارگرهای گیاهی، از جمله قارچ‌ها (Druzhinina et al., 2011) و اخیراً نماتدها (Goswami et al., 2008) مطرح کرده است. با توجه به کاربردهای متنوع گونه‌های این جنس و تأثیرات آنها بر زندگی بشر، شناسایی صحیح گونه‌ها و

مقدمه

جنس *Hypocreales* از قارچ‌هایی است که تأثیر وسیعی بر زندگی بشر دارند. استرین‌های این جنس به‌دلیل توانایی در برقراری انواع ارتباط هتروتروف با محیط اطراف، از جمله به‌صورت ساپروفیت، انگل و حتی اندوفیت‌های فرستاده، موجوداتی همه‌جاذی (ubiquitous) بوده و قادر به رشد در بستر (سوبساز) و اکوسیستم‌های متنوع هستند. یکی از سوبسازهای مناسب برای برخی گونه‌های این جنس، اندام‌های سایر قارچ‌های است. این ارتباط می‌تواند به‌صورت انگلی روی سایر قارچ‌ها (mycoparasitism)، یا ساپروفیتی روی زیست‌توده (biomass) قارچی باشد، که از آن با عنوان mycotrophy یاد می‌شود (Druzhinina et al., 2011).

مطالعات انجام‌گرفته در مورد تنوع ژنتیکی و فیلوزنی گونه *T. harzianum* s. l. در سراسر دنیا حاکی از آن است که این گونه کمپلکس بوده، و قادر به زندگی در زیستگاه‌های متنوعی است (Chaverri *et al.*, 2003; Miglieli *et al.*, 2009; Vahabi *et al.*, 2009; Druzhinina *et al.*, 2010; Blaszczyk *et al.*, 2011; Naeimi *et al.*, 2011; Chaverri & Samuels, 2013). در جامع‌ترین مطالعه انجام‌گرفته در مورد گونه کمپلکس *T. harzianum* (Druzhinina *et al.*, 2010) *T. harzianum* بررسی توالی‌های سه ناحیه ژنی مربوط به ۹۳ استرین از سراسر دنیا-از جمله یک جایه از ایران-حاکی از وجود یک فرایند پیچیده گونه‌زایی درون این گروه بزرگ است، که مبتنی بر همزیستی و تعامل ارگانیسم‌هایی با راهبرد تکاملی متفاوت و در عین حال، نبود مرزهای دقیق ژنتیکی میان آنهاست. همچنین نتایج این تحقیق نشان داد *H. lixii*-که به عنوان فرم جنسی (تلئومرف) قارچ *T. harzianum* مطرح شده است، تفاوت ژنتیکی فاحشی با آن دارد و کاربرد ترکیب *H. lixii/T. harzianum* به عنوان یک ارگانیسم واحد صحیح نیست، چراکه آنها دو گونه مجزا هستند. ایران کشوری پهناور با شرایط اقلیمی و زیست‌جغرافیایی متنوع در خاورمیانه است. بیشتر مطالعات انجام‌گرفته در ایران در مورد جنس *Trichoderma* کنترل بیولوژیک بیمارگرهای گیاهی متمرکز بوده و مطالعات کمتری در زمینه تنوع زیستی استرین‌های آن، بهخصوص با در نظر گرفتن شرایط اقلیمی و مناطق جغرافیایی متنوع و نیز سوبستراها و اکوسیستم‌های مختلف انجام گرفته است. هدف از این تحقیق، بررسی ساختار فیلوزنیکی گونه *T. harzianum* s. l. به دست آمده از مناطق مختلف جغرافیایی در برخی اقلیم‌های ایران، و نیز سوبستراها و اکوسیستم‌های متنوع، براساس توالی نواحی Internal Transcribed Spacer (ITS1 and ITS2) بود. از آنجا که شناسایی دقیق و درک ساختار فیلوزنیکی عوامل کنترل بیولوژیک در کاربرد صحیح و مؤثر آنها در مزرعه نقشی اساسی دارد، نتیجه این تحقیق می‌تواند گامی در جهت استفاده صحیح از پتانسیل این عامل کنترل بیولوژیک در کشور باشد.

استرین‌های مختلف آن، اهمیت فراوانی دارد. اهمیت تاکسونومی صحیح این جنس با در نظر گرفتن این حقیقت آشکارتر می‌شود که نتایج متضاد حاصل از آزمایش‌های مشابه در مورد یک میکرووارگانیسم یکسان ممکن است به دلیل شناسایی اشتباہ آن میکرووارگانیسم باشد (Jaklitsch, 2009). برای مثال، نام گونه *T. harzianum* در طول زمان‌های گذشته به گونه‌های Kullnig *et al.*, 2001 (al.) چنین اشتباهاتی در نتیجه شناسایی گونه صرفاً براساس روش‌های مورفو‌لوژیکی، و به عبارت دیگر، استفاده از مفهوم شناسایی مورفو‌لوژیکی گونه morphological species recognition (MSR) رخ داده است؛ در حالی که این روش‌ها به دلیل محدود بودن و شباهت خصوصیات مورفو‌لوژیکی مفید به‌منظور شناسایی گونه‌های *Trichoderma*، قابل اعتماد نیستند (Druzhinina *et al.*, 2005b). ورود روش‌های مولکولی به خصوص تعیین توالی نوکلئوتیدی DNA در قارچ‌شناسی تکاملی، به تغییرات شکری در تاکسونومی قارچ‌ها منجر شده است. مثال بارز در این زمینه جنس *Trichoderma* است، که استفاده از روش‌های مولکولی نه تنها ابزاری قوی برای شناسایی گونه‌های آن به‌شمار می‌رود، بلکه به روش‌تر شدن وضعیت گونه‌های شناخته‌شده نیز کمک می‌کند. گونه *T. harzianum* یکی از شناخته‌شده‌ترین و فراوان‌ترین گونه‌های جنس *Trichoderma* (Miglieli *et al.*, 2009) به رشد در مکان‌های اکولوژیکی متنوعی است. این گونه از اجزای اصلی موجود در بسیاری از فرمولاسیون‌های تجاری قارچ‌کش‌ها (Druzhinina *et al.*, 2010) و دارای کاربرد وسیع در کنترل بیولوژیک (بیوکنترل) عوامل بیماری‌زای گیاهی است. همچنین این گونه قادر به بهبود رشد و القای مقاومت در گیاهان در برابر بیمارگرهای گیاهی است (Gromovich *et al.*, 1998).

نظر به اهمیت و تأثیر این گونه از جنس *Trichoderma* بر زندگی بشر، درک ساختار ژنتیکی و جایگاه صحیح رده‌بندی آن اهمیت زیادی دارد؛ اما با وجود اهمیت فراوان این گونه، به دلیل کمپلکس بودن (Chaverri *et al.*, 2003)، حدود و ثغور آن به لحاظ تاکسونومیکی و فیلوزنیکی کاملاً شناخته‌شده نیست. نتایج حاصل از

Sigma Aldrich (1993) ساخته شده توسط شرکت PCR (به واکنش ۵۰ میکرولیتری شامل بافر MgCl₂ ۰/۵X Promega, USA)، ۳ میلیمولار از dNTPs (Promega, USA)، ۰/۱۶ میلیمولار از Taq DNA Polymerase (Promega, USA)، یک واحد از آنزیم DNA (Promega, USA) و ۲۵ نانوگرم از الگو افزوده شد. برنامه زمانی PCR نیز به ترتیب زیر بود: واسرشت‌سازی اولیه در دمای ۹۴ درجه سلسیوس به مدت یک دقیقه، و به دنبال آن ۴۰ چرخه شامل واسرشت‌سازی در دمای ۹۴ درجه سلسیوس به مدت ۲۰ ثانیه، اتصال آغازگر در دمای ۵۰ درجه سلسیوس به مدت یک دقیقه و بسط رشته در دمای ۷۲ درجه سلسیوس به مدت ۳۰ ثانیه، و در نهایت بسط پایانی در دمای ۷۲ درجه سلسیوس به مدت هفت دقیقه. به منظور افزایش اعتبار نتایج به دست آمده، تمامی آزمایش‌های PCR در برگیرنده کنترل‌های مثبت و منفی نیز بودند. محصولات PCR توسط الکتروفورز افقی با استفاده از ژل آگارز ۱/۵ درصد (وزنی/حجمی) و بافر TAE ۱X مشاهده شدند.

شناسایی مولکولی گونه‌ها

پس از بررسی اولیه جدایه‌ها با استفاده از RAPD، از هر گروه یک یا تعداد بیشتری جدایه براساس الگوی باندی ITS1-5.8 s- PCR ITS2 انتخاب شدند. بدین منظور، ابتدا واکنش PCR برای تکثیر نواحی مذکور با استفاده از جفت آغازگر LR1 r و SR6R f (White *et al.*, 1990) انجام گرفت. هر واکنش PCR شامل بافر ۳ میلیمولار از MgCl₂ ۰/۱۶ میلیمولار از dNTPs، ۰/۲۵ میکرومولار MWG-Biotech AG، SR6R f () و ۰/۵ واحد از آنزیم Taq DNA Polymerase (Sigma, USA) LR1 r (Germany) است. ۲۵ نانوگرم از DNA الگوی بیشتر جدایه‌ها و ۱۳۰ نانوگرم از DNA باندی تکثیر شرایط بیان شده توسط کولنیگ گرادینگر و همکاران (Kullnig-Gradinger *et al.*, 2002) انجام گرفت. واسرشت‌سازی اولیه به مدت یک دقیقه در دمای ۹۴ درجه سلسیوس، و به دنبال آن ۳۰ چرخه شامل

مواد و روش‌ها

نمونه‌برداری و آماده‌سازی اولیه جدایه‌ها
جمع‌آوری جدایه‌های قارچ طی سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۱۱ از برخی اقلیم‌های ایران، شامل اقلیم سردسیری شمالی و ارتفاعات بالای ۱۵۰۰ متر (NC)، اقلیم نیمه‌سردسیری و خشک فلات مرکزی (SCD) و اقلیم نیمه‌گرمسیری ساحلی و جلگه‌ای خاص داخلی (CSW) و از سوبستراها و اکوسیستم‌های متنوعی انجام گرفت. سوبستراها در نظر گرفته شده شامل خاک، قارچ بازیدیومیست (Armillaria sp. (کلاهک و ریزومرف)، فیلوسfer و نیز چوب کنده‌های درختان بودند. تعدادی جدایه نیز از خاک، قارچ خوارکی *Agaricus bisporus* و فیلوسfer و بقایای برنج، که طی سال‌های ۲۰۰۶-۲۰۰۹ جمع‌آوری شده بودند، از سایر محققان دریافت شدند. همچنین اکوسیستم‌های مختلفی چون مزارع، باغات و جنگل‌ها مورد بازدید و نمونه‌برداری قرار گرفتند. پس از جداسازی و خالص‌سازی جدایه‌های *Trichoderma* نگهداری آنها در ماسه بادی استریل و نیز گلیسروول ۵۰ درصد انجام گرفت. شناسایی مورفولوژیکی گونه‌ها نیز با استفاده از کلیدها و منابع شناسایی معتبر انجام پذیرفت (Bissett, 1991; Gams & Bissett, 1998; Gams & Meyer, 1998; Samuels *et al.*, 2002; Jaklitsch, 2009).

RAPD-PCR به منظور بررسی و غربال اولیه جدایه‌ها
استخراج DNA قارچ براساس روش Turner و همکاران (Turner *et al.*, 1997) پس از اعمال تغییرات مختصی انجام گرفت. این دانشمندان بیان کردند که می‌توان از ضرایب تشابه صفات مورد استفاده در RAPD به عنوان معیاری برای نسبت دادن استرین‌ها به یک گونه بهره گرفت. بر این اساس، در تحقیق حاضر از RAPD به منظور غربال اولیه جدایه‌ها استفاده شد و جدایه‌های دارای الگوی باندی خیلی مشابه تا یکسان که در یک گروه قرار گرفتند، به عنوان اعضای یک گونه در نظر گرفته شدند. بدین ترتیب، از هر گروه یک جدایه به منظور تعیین توالی ناحیه ITS انتخاب گردید. جهت تکثیر DNA ژنومی با استفاده از نشانگر RAPD، ۰.۲ میکرومولار از آغازگر M13 ۵'-GAGGGTGGCGGTCT-3'; Lieckfeldt *et al.*,

ناحیه *tef1* با استفاده از *TrichOBLAST* (<http://www.isth.info/tools/blast>; Kopchinskiy et al., 2005) به انجام رسید.

تجزیه و تحلیل فیلوژنتیکی به منظور تجزیه و تحلیل فیلوژنتیکی، ابتدا هم‌ردیف‌سازی (alignment) توالی‌های ITS به دست آمده، با استفاده از نرم‌افزار Clustal W (www.genome.jp/tools/clustalW/) و بیرايش و بهینه‌سازی هم‌ردیف‌سازی اولیه با نرم‌افزار GeneDoc version 2.7.000 انجام گرفت. بدلیل شباهت بسیار زیاد توالی ناحیه s ۵.۸ جدایه‌های مورد استفاده در این تجزیه و تحلیل، این ناحیه، از هم‌ردیف‌سازی حذف شد. سپس، تجزیه و تحلیل فیلوژنتیکی با استفاده از روش ماکسیمم پارسیمونی (Maximum Parsimony or MP) (براساس توالی نواحی ITS1 و ITS2 مربوط به جدایه‌هایی که در نتیجه شناسایی مولکولی به عنوان *T. harzianum* معرفی شده بودند، با استفاده از نرم‌افزار PAUP* (win-PAUP*) (Jalilzsch et al., 2006; Komon- EF2 و Jaklitsch et al., 2007) انجام پذیرفت. بدین منظور، از روش heuristic و معيار parsimony optimality search tree-bisection-) (TBR) الگوریتم تعویض شاخه، (reconnection در نظر گرفته شد، که شامل افزودن تصادفی ۱۰۰ توالی در هر جستجو بود. شکاف (gap)‌های موجود در هم‌ردیف‌سازی به عنوان داده از دست‌رفته (missing data) در نظر گرفته شدند. توالی *T. virens* به عنوان outgroup در نظر گرفته شد. در نهایت، شجره حاصل از تجزیه و تحلیل فیلوژنتیکی با روش TreeView ماکسیمم پارسیمونی با استفاده از نرم‌افزار CorelDRAW Graphics Suite13 (version 1.6.6 win32) مشاهده شد، و تغییرات لازم با نرم‌افزار انجام شد.

نتایج

تنوع گونه‌های *Trichoderma* در مجموع، ۲۳۹ جدایه *Trichoderma* به دست آمد. فراوانی جدایه‌ها در هر یک از سه اقلیم مورد مطالعه در این تحقیق، از قرار زیر بود: ۷۷ جدایه ۳۲- درصد، ۶۰

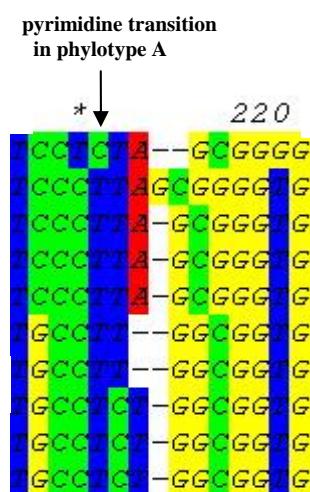
و اسرشت‌سازی به مدت یک دقیقه در دمای ۹۴ درجه سلسیوس، اتصال آغازگرها به مدت یک دقیقه در دمای ۵۰ درجه سلسیوس و بسط رشته به مدت ۹۰ ثانیه در دمای ۷۲ درجه سلسیوس، و بسط پایانی به مدت هفت دقیقه در دمای ۷۲ درجه سلسیوس. تمامی آزمایش‌های PCR در برگیرنده کنترل‌های مثبت و منفی بودند. قطعات تکثیریافتہ DNA با استفاده از کیت خالص‌سازی Metabion International mi-PCR Purification Kit (AG, Germany) خالص‌سازی شده، و به منظور توالی یابی Ebersberg,) Eurofins MWG, Operon به شرکت (Germany فرستاده شدند. در موارد محدودی که ITS2 و ITS1 شناسایی دقیق گونه براساس توالی نواحی *T. longibrachiatum/H. Trichoderma orientalis*- و نیز در مورد یکی از جدایه‌های شناسایی شده به عنوان *T. harzianum* گونه (Zelazowska et al., 2007) که به نظر می‌آمد گروه (فیلوتیپ) جدیدی را در این گونه تشکیل داده است، بخشی از (tef1) translation elongation factor 1-alpha ناحیه شامل اینترون‌های چهارم (بزرگ) و پنجم (کوچک) و نیز بخشی از اگزون ششم (بزرگ) با استفاده از جفت Jaklitsch از (EF1 و EF2) (Komon- Jaklitsch et al., 2006; Jaklitsch et al., 2007) تکثیر و از توالی آن به عنوان ابزار تکمیلی شناسایی گونه استفاده شد. تکثیر ناحیه tef1 تا حدود زیادی مشابه تکثیر ناحیه ITS و با به کارگیری شرایط زیر به انجام رسید: و اسرشت‌سازی اولیه در دمای ۹۴ درجه سلسیوس به مدت سه دقیقه، و به دنبال آن ۳۰ چرخه شامل و اسرشت‌سازی در دمای ۹۴ درجه سلسیوس به مدت یک دقیقه، اتصال آغازگرها در دمای ۵۶ درجه سلسیوس به مدت ۹۰ ثانیه و بسط رشته در دمای ۷۲ درجه سلسیوس به مدت دو دقیقه، و در نهایت بسط پایانی در دمای ۷۲ درجه سلسیوس به مدت هفت دقیقه. شناسایی مولکولی گونه‌ها براساس *TrichOKey* با استفاده از برنامه ITS1 و ITS2 (<http://www.isth.info/tools/molkey/index.php>; v. 2.0 Druzhinina et al., 2005a) و نیز از طریق جست‌وجوی TUCIM NCBI GenBank و TU Vienna-Collection of Industrial Microorganisms, (Vienna University of Technology)، و در مورد توالی‌های

تجزیه و تحلیل فیلوزنیکی

ماتریس داده‌ها شامل ۷۷ تاکسون-ITS1 و ۷۶ توالی ITS2 مربوط به جایه‌های متعلق به گونه *T. harzianum* و یک توالی متعلق به *T. virens* به عنوان outgroup-397 و ۳۷۳ صفت بود؛ که از این بین، صفت ثابت و ۲۴ صفت متغیر بودند. از بین صفات متغیر نیز ۱۰ عدد مفید (parsimony-informative) بودند. تمامی صفات از نوع نامنظم (unordered) و بدون وزن (unweighted) بودند. براساس تجزیه و تحلیل فیلوزنتیکی، ۷۶ جایه *T. harzianum* در ۱۰ فیلوتیپ قرار گرفتند (شکل ۲). فیلوتیپ C با ۱۹ جایه بزرگترین گروه را تشکیل داد، و فیلوتیپ‌های H و F با ۱۶ و ۱۵ جایه به ترتیب در مقام دوم و سوم جای گرفتند. یکی از دستاوردهای مهم این تحقیق، یافتن یک فیلوتیپ جدید در گونه *T. harzianum* است، که با نام فیلوتیپ A در شکل ۲ نمایش داده شده است. این فیلوتیپ، نماینده آلل منحصر به فردی از ITS در گونه *T. harzianum* است (شکل ۱)، که تا کنون در دنیا گزارش نشده و بومی ایران است. تنها جایه تشکیل دهنده این فیلوتیپ (4414) از خاک یک مزرعه سیب زمینی در سرخن کلاته واقع در اقلیم CSW به دست آمده است. مشخصات جایه‌های *T. harzianum* مورد استفاده در تجزیه و تحلیل فیلوزنتیکی در جدول ۱ ملاحظه می‌شود.

جدایه ۲۵ درصد و ۱۰۲ جدایه ۴۳ درصد، که به ترتیب از اقلیم‌های SCD و NC و CSW به دست آمدند. تمامی جدایه‌ها بمنظور انتخاب جدایه‌های نماینده برای شناسایی تاکسون‌ها، با استفاده از RAPD مورد بررسی اولیه قرار گرفتند. بدین ترتیب، ۱۶۹ جدایه در ۵۴ گروه قرار گرفتند؛ ۵۵ جدایه که الگوی باندی منحصر به فردی داشتند، در گروه‌های تک عضوی جای گرفتند؛ و ۱۷۶ جدایه نیز فاقد الگوی باندی مشخص بودند. تمامی شناسایی شدند، دارای ۱۲۰ الگوی باندی بودند. *T. harzianum* که در مراحل بعد به عنوان

براساس نتایج حاصل از RAPD، جدایه به منظور توالی یابی ناحیه ITS انتخاب شدند. در میان گونه‌های شناسایی شده براساس ترکیبی از توالی نواحی ITS1-5.8 s-ITS2 و *T. harzianum* *stefI* *T. longibrachiatum* از این تحقیق گونه است. سایر گونه‌های شناسایی شده در این عبارت بودند از *T. virens* (شامل *T. longibrachiatum*-*T. longibrachiatum*-*T. atroviride* نیز می‌شود)، *H. orientalis* (*T. pleuroticola* *T. velutinum* *hamatum* و *T. citrinoviride* *T. spirale* *asperelloides*). (*T. petersenii* به احتمال قوی *koningii* long branch) از *T. petersenii* و *T. asperelloides* اولین بار از ایران گزارش می‌شوند.

شکل ۱. موقعیت جانشینی باز پیریمیدین (pyrimidine transition) در فیلوتیپ A، که نماینده آل جدیدی از ITS در گونه *T. harzianum* است. حروف A تا J نشان دهنده نک نماینده از هر یک از ده فیلوتیپ به دست آمده هستند.

بحث

یافتشده در تحقیق حاضر (فیلوتیپ A)، آلل جدید و منحصر به فردی از ITS را در گونه *T. harzianum* معرفی می‌کند. این نتیجه با در نظر گرفتن نتایج حاصل از مطالعات مشابه، دستاورد مهمی است. برای مثال، در مطالعه^۱, Migheli *et al.*, (2009) در مورد تنوع زیستی ۴۸۲ جدایه *Hypocrea/Trichoderma* به دست آمده از جزیره سارдинیا در ایتالیا، با وجود پیش‌بینی این محققان مبنی بر وجود آلل‌های ITS1 و ITS2 بومی در این منطقه، تنها یک SNP (single nucleotide polymorphism) در توالی ITS1 متعلق به گونه *T. hamatum* یافت شد. هیچ‌یک از هفت هاپلوتیپ یافتشده در بین ۴۳ جدایه *T. harzianum* در تحقیق Blaszczyk *et al.*, (2011) نیز بومی لهستان نبودند. در چند مورد، ارتباطاتی میان فیلوتیپ‌های یافتشده.

در نتیجه تجزیه و تحلیل فیلوزنوتیکی با اقلیم، منشأ جغرافیایی، سوبسترا و اکوسیستم ملاحظه شد؛ تمامی سه جدایه به دست آمده از کلاردشت (واحد) واقع در اقلیم CSW که مورد تجزیه و تحلیل فیلوزنوتیکی قرار گرفتند، در فیلوتیپ C جای دارند. در این بین، دو جدایه مربوط به سوبسترا (خاک) و اکوسیستم یکسانی (مزرعه) نیز هستند. همچنین، تمامی پنج جدایه جمع‌آوری شده از رفسنجان و اطراف آن در اقلیم SCD که در تجزیه و تحلیل فیلوزنوتیکی شرکت داشتند، از اعضای فیلوتیپ C هستند. از بین پنج جدایه به دست آمده از بزد و اطراف آن واقع در اقلیم SCD که مورد تجزیه و تحلیل فیلوزنوتیکی قرار گرفتند، سه جدایه به فیلوتیپ D و دو جدایه دیگر به فیلوتیپ H تعلق دارند. دو عدد از سه جدایه جای‌گرفته در فیلوتیپ D مربوط به مکان (بافق)، سوبسترا (خاک) و اکوسیستم (مزرعه) یکسانی هستند. جالب اینکه هر دو جدایه عضو فیلوتیپ H نیز از منشأ جغرافیایی (صدقه) یکسان و از خاک گلخانه به دست آمده‌اند. نمونه دیگر در این زمینه فیلوتیپ E است، که هر دو جدایه عضو آن از تهران در اقلیم NC و از قارچ *Agaricus bisporus* به دست آمده‌اند. فیلوتیپ G از چهار جدایه تشکیل شده است، که همگی از اقلیم CSW به دست آمده‌اند. در این بین، دو جدایه مربوط به مکان (خیروکنار)، سوبسترا

در بین ۲۳۹ جدایه به دست آمده از اقلیم‌ها و زیستگاه‌های مختلف در ایران، بیشترین فراوانی متعلق به گونه *T. harzianum* است. چنین نتیجه‌ای در مطالعات سایر دانشمندان نیز به دست آمده بود (Zafari *et al.*, 2002; Migheli *et al.*, 2009; Blaszczyk *et al.*, 2011; Naeimi *et al.*, 2011; Khalili *et al.*, 2013) براساس نتایج حاصل از این تحقیق، سه گونه *T. virens*, *T. harzianum* و *longibrachiatum* از تمامی اقلیم‌های مورد مطالعه به دست آمدند. همچنین، گونه *T. harzianum* از کلیه سوبستراها و اکوسیستم‌های مورد مطالعه جدا شد. از سوی دیگر، برخی گونه‌های شناسایی شده تنها از یک مکان، اقلیم، سوبسترا و اکوسیستم به دست آمدند. برای مثال، تمامی چهار جدایه متعلق به گونه *T. hamatum* از اقلیم CSW هستند. به علاوه، از این میان سه جدایه از مکان (بهشهر) و سوبسترا (خاک خزانه توتون) ای یکسانی جدا شده‌اند. نمونه دیگر در این زمینه گونه *T. velutinum* است، که تمامی سه جدایه آن از اقلیم CSW متفاوت، سوبسترا (خاک)، و اکوسیستم (مزرعه) یکسان به دست آمده‌اند. همچنین، دو جدایه شناسایی شده به عنوان *T. pleuroticola* متعلق به اقلیم، مکان، سوبسترا و اکوسیستم یکسانی هستند، که به ترتیب عبارت از CSW، کلاردشت (روستای یکسان، ولی متفاوت با روستاهای مربوط به گونه *T. velutinum*)، خاک و باغ میوه هستند. از بین جدایه‌های انتخاب شده ۷۶ به عنوان نماینده به منظور تعیین توالی ناحیه ITS ۷۶ جدایه متعلق به گونه *T. harzianum* تجزیه و تحلیل فیلوزنوتیکی شدند. بدین ترتیب، ۱۰ فیلوتیپ در میان ۷۶ جدایه یافت شد. این مقدار فراوان تنوع مؤید مطالعات مشابه است. در تحقیق Blaszczyk *et al.*, (2011) ۴۳ جدایه *T. harzianum* براساس توالی ناحیه ITS در هفت هاپلوتیپ جای گرفتند. Naeimi *et al.*, (2011) نیز در نتیجه تجزیه و تحلیل فیلوزنوتیکی توالی‌های ITS1 و ITS2 متعلق به ۱۱۶ جدایه *T. harzianum* ۱۴ ژنوتیپ یافتند. یکی از ۱۰ فیلوتیپ

(ریزومرف قارچ *Armillaria* sp) و اکوسیستم (جنگل) یکسانی هستند.جدول ۱. مشخصات جدایه‌های *T. harzianum* مورد استفاده در تجزیه و تحلیل فیلوزنیکی

Isolate C.P.K. number	Location	Climate	Substrate	Ecosystem	ITS Phylotype
4414	Sorkhan Kalateh	CSW	Soil	Farm	A
4557	Varamin	SCD	Soil	Farm	B
4579	Varamin	SCD	Soil	Farm	B
4426	Golestan (Ziarat)	CSW	Soil	Forest	B
4437	Golestan (Hezar Pich)	CSW	Soil	Forest	B
4508	Kia Kola	CSW	Soil	Farm	B
4533	Chamestan	CSW	Glume	Farm	B
4396	Shahroud	NC	Soil	Farm	C
4624	Shahroud	NC	Soil	Farm	C
4631	Khomeyni Shahr	NC	Soil	Orchard	C
4653	Shahryar	NC	Soil	Orchard	C
4655	Shahryar	NC	Soil	Orchard	C
4658	Ghazvin	NC	Soil	Orchard	C
4672	Urmia	NC	<i>Agaricus bisporus</i>	-	C
4401	Rafsanjan	SCD	Soil	Orchard	C
4553	Rafsanjan (Sirjan)	SCD	Soil	Orchard	C
4562	Rafsanjan	SCD	Phylosphere	Orchard	C
4574	Rafsanjan (Kashkouiyeh)	SCD	Soil	Orchard	C
4583	Rafsanjan	SCD	Soil	Orchard	C
4413	Glouagh	CSW	Soil	Farm	C
4487	Jouybar	CSW	Soil	Farm	C
4488	Babol	CSW	Soil	Farm	C
4502	Kelardasht (Vahed)	CSW	Soil	Farm	C
4504	Sari	CSW	Soil	Tobacco nursery	C
4510	Kelardasht (Vahed)	CSW	Soil	Farm	C
4532	Kelardasht (Vahed)	CSW	Soil	Orchard	C
4623	Hashtgerd	NC	Soil	Greenhouse	D
4625	Tehran	NC	<i>Agaricus bisporus</i>	-	D
4638	Tehran	NC	<i>Agaricus bisporus</i>	-	D
4673	Tehran	NC	<i>Agaricus bisporus</i>	-	D
4550	Yazd	SCD	Soil	Greenhouse	D
4555	Yazd (Bafgh)	SCD	Soil	Farm	D
4582	Yazd (Bafgh)	SCD	Soil	Farm	D
4415	Gorgan	CSW	Soil	Farm	D
4478	Sari	CSW	Soil	Farm	D
4635	Tehran	NC	<i>Agaricus bisporus</i>	-	E
4665	Tehran	NC	<i>Agaricus bisporus</i>	-	E
4395	Khorasan Razavi	NC	Soil	Farm	F
4610	Shahryar	NC	Soil	Farm	F
4611	Khomeyni Shahr	NC	<i>Armillaria</i> sp. (pileus)	Orchard	F
4650	Shahryar	NC	Soil	Orchard	F
4405	Varamin	SCD	Soil	Farm	F
4548	Varamin	SCD	Soil	Farm	F
4572	Varamin	SCD	Soil	Greenhouse	F
4471	Golestan (Hashem Abad)	CSW	Soil	Farm	F
4473	Golestan (Nodjeh)	CSW	Soil	Farm	F
4409	Amol- Vosta Kola	CSW	Phylosphere	Farm	F
4486	Shast Kola	CSW	Soil	Farm	F
4500	Jouybar	CSW	Soil	Farm	F
4505	Sari- Airport	CSW	Soil	Farm	F
4525	Kelardasht	CSW	Soil	Farm	F
4531	Sari- Airport	CSW	Debris	Farm	F
4477	Kia Kola	CSW	Soil	Farm	G
4491	Kheyroud Kenar	CSW	<i>Armillaria</i> sp. (rhizomorph)	Forest	G
4511	Kheyroud Kenar	CSW	<i>Armillaria</i> sp. (rhizomorph)	Forest	G
4514	Kelardasht	CSW	Soil	Farm	G
4398	Tehran	NC	<i>Agaricus bisporus</i>	-	H
4620	Shahryar	NC	Soil	Farm	H
4622	Shabestar	NC	Soil	Farm	H
4636	Shahryar	NC	Soil	Orchard	H
4637	Urmia	NC	<i>Agaricus bisporus</i>	-	H
4654	Ghazvian	NC	Soil	Orchard	H
4671	Ramjin	NC	Soil	Orchard	H
4551	Kashan	SCD	Soil	Orchard	H
4560	Yazd (Sadough)	SCD	Soil	Greenhouse	H
4585	Yazd (Sadough)	SCD	Soil	Greenhouse	H
4434	Golestan (Hezar Pich)	CSW	Wood	Forest	H
4445	Golestan (Ziarat)	CSW	Wood	Forest	H
4449	Golestan (Nour-Alshohada)	CSW	Wood	Forest	H
4451	Golestan (Hezar Pich)	CSW	Soil	Forest	H
4489	Kelardasht	CSW	Soil	Orchard	H
4534	Shirgah	CSW	Soil	Farm	H
4439	Golestan (Hezar Pich)	CSW	Wood	Forest	I
4440	Gorgan- Jafar Abad	CSW	Soil	Tobacco nursery	I
4394	Sepidan	NC	Soil	Orchard	J
4618	Urmia	NC	<i>Agaricus bisporus</i>	-	J

* کد جدایه در مجموعه TUCIM

متشكل از دو جدایه است، که هر دو مربوط به اقلیم CSW هستند.

دیگر مورد شایان توجه آن است که از بین دو جدایه مربوط به خیرودکنار که مورد آنالیز فیلوزنکی قرار گرفته، هر دو متعلق به فیلوتیپ G هستند. فیلوتیپ I

شکل ۲. فیلوگرام ایجادشده در نتیجه آنالیز فیلوزنکی توالی نواحی ITS1 و ITS2 متعلق به ۷۶ *T. harzianum* با استفاده از نرم‌افزار PAUP*. در هر یک از گره‌های انتهایی اطلاعات مربوط به کد جدایه، اقلیم، سوبسترا و اکوسیستم نمایش داده شده است. جدایه‌های به دست آمده از اقلیم‌های مختلف با رنگ‌های متفاوت نشان داده شده‌اند (اقلیم NC: سبز، اقلیم SCD: آبی و اقلیم CSW: صورتی). ده فیلوتیپ یافت شده (A-J) نیز ملاحظه می‌شوند. توالی نواحی ITS1 و ITS2 یکی از جدایه‌های *T. virens* به عنوان outgroup در نظر گرفته شده است.

در فیلوتیپ H جای دارند، که در مجاورت فیلوتیپ I است. دیگر مثال جالب توجه در این زمینه در فیلوتیپ B است؛ که از میان شش جدایه عضو آن، دو جدایه

یکی از این جدایه‌ها از چوب جدا شده است. در واقع، از بین چهار جدایه به دست آمده از چوب که مورد تجزیه و تحلیل فیلوزنکی قرار گرفته، سه جدایه دیگر

در این گونه در ایران می‌تواند گامی بهسوی روش‌تر شدن پیچیدگی این گونه در کشور باشد. از سوی دیگر، وجود این آلل در جدایه بهدست‌آمده از اقلیم CSW در شمال ایران، می‌تواند نشان‌دهنده نقش مؤثر این شرایط اقلیمی در ظهور این آلل جدید در گونه *T. harzianum* باشد. پیشنهاد می‌شود مطالعات تکمیلی در زمینه سایر خصوصیات این جدایه، اعم از صفات بیولوژیکی و متابولیکی و بهویژه پتانسیل آن در کنترل بیولوژیک انجام گیرند. امید بر آن است که یافتن برخی خصوصیات منحصر به فرد در این جدایه تا حدی به درک ساختار پیچیده این گونه در اقلیم CSW و در مقیاس وسیع‌تر، در ایران کمک کند.

سپاسگزاری

تحقیق حاضر با استفاده از اعتبار پژوهشی طرح شماره ۲۱۱۰۰۲۲/۶/۲۳ اعطاشده توسط معاونت علمی دانشگاه تهران انجام گرفت. بخش مولکولی این پژوهش در آزمایشگاه میکروبیولوژی، دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه صنعتی وین، اتریش به انجام رسید. بدین وسیله، از کلیه محققانی که برخی از جدایه‌های *Trichoderma* را در اختیار ما قرار دادند، قدردانی می‌شود.

مربوط به اقلیم SCD (ورامین) و چهار جدایه متعلق به اقلیم CSW هستند. نکته جالب توجه آن است که از بین پنج جدایه بهدست‌آمده از ورامین که مورد تجزیه و تحلیل فیلوژنتیکی قرار گرفتند، سه جدایه دیگر در فیلوتیپ F و در مجاورت جدایه‌های مربوط به اقلیم CSW (در شمال ایران) جای دارند. این پدیده می‌تواند حاکی از انتقال جدایه‌ها از ورامین به شمال ایران باشد. به علاوه، این سه جدایه تنها جدایه‌های موجود در فیلوتیپ F هستند که به اقلیم SCD تعلق دارند. از سوی دیگر، برخی از جدایه‌های متعلق به مکان یا اقلیم یکسان از موقعیت فیلوژنتیکی متفاوتی برخوردار بودند. این امر می‌تواند بیانگر همزیستی دودمان‌های متنوع در کنار یکدیگر یا در وضعیت اقلیمی مشابه باشد. این نتایج مؤید دستاوردهای مطالعه Chaverri *et al.*, (2003) است. این محققان وجود ارتباطات ضعیفی را بین هفت دودمان *T. harzianum/H. lixii* با منشأ جغرافیایی نشان دادند؛ و از سوی دیگر عنوان کردند که در برخی موارد جدایه‌های بهدست‌آمده از منشأ جغرافیایی مشابه در موقعیت‌های فیلوژنتیکی متفاوتی قرار گرفتند. تحقیق حاضر با هدف بررسی ساختار فیلوژنتیکی گونه *T. harzianum* s. l. مکان‌های اکولوژیکی و سوبسترها در برخی اقلیم‌های ایران به انجام رسید. یافتن آلل منحصر به فردی از ITS

REFERENCES

- Blaszczyk, L., Popiel, D., Chelkowski, J., Koczyk, G., Samuels, G.J., Sobieralski, K. & Siwulski, M. (2011). Species diversity of *Trichoderma* in Poland. *Journal of Applied Genetics*, 52, 233-243.
- Bissett, J. (1991). A revision of the genus *Trichoderma*. III. Section *Pachybasium*. *Canadian Journal of Botany*, 69, 2373-2417.
- Chaverri, P., Castlebury, L. A., Samuels, G.J. & Geiser, D.M. (2003). Multilocus phylogenetic structure within the *Trichoderma harzianum/Hypocrea lixii* complex. *Molecular Phylogenetics and Evolution*, 27, 302-313.
- Chaverri, P. & Samuels., G.J. (2013). Evolution of habitat preference and nutrition mode in a cosmopolitan fungal genus with evidence of inter-kingdom host jumps and major shifts in ecology. *Evolution*, 67(10), 2823-2837.
- Druzhinina, I.S., Komon-Zelazowska, M., Kredics, L., Hatvani, L., Antal, Z., Belayneh, T. & Kubicek, C.P. (2008). Alternative reproductive strategies of *Hypocrea orientalis* and genetically close but clonal *Trichoderma longibrachiatum*, both capable of causing invasive mycoses of humans. *Microbiology*, 154, 3447-3459.
- Druzhinina, I.S., Kopchinskiy, A.G., Komon, M., Bissett, J., Szakacs, G. & Kubicek, C.P. (2005a). An oligonucleotide barcode for species identification in *Trichoderma* and *Hypocrea*. *Fungal Genetics and Biology*, 42, 813-828.
- Druzhinina, I.S. & Kubicek, C.P. (2005b). Species concepts and biodiversity in *Trichoderma* and *Hypocrea*: from aggregate species to species clusters? *Journal of Zhejiang University Science*, 6B(2), 100-112.

8. Druzhinina, I.S., Kubicek, C.P., Komon-Zelazowska, M., Belayneh Mulaw, T. & Bissett, J. (2010). The *Trichoderma harzianum* demon: complex speciation history resulting in coexistence of hypothetical biological species, recent agamospecies and numerous relict lineages. *BMC Evolutionary Biology*, 10(94).
9. Druzhinina, I.S., Seidl-Seiboth, V., Herrera-Estrella, A., Horwitz, B. A., Kenerley, C.M., Monte, E., Mukherjee, P.K., Zeilinger, S., Grigoriev I.V. & Kubicek, C.P. (2011). *Trichoderma*: the genomics of opportunistic success. *Nature Reviews Microbiology*, 9, 749-759.
10. Gams, W., & Bissett, J. (1998). Morphology and identification of *Trichoderma*. In C.P. Kubicek & G. E. Harman (Eds.), *Trichoderma and Gliocladium*. Vol. 1. *Basic Biology, Taxonomy and Genetics*. (pp. 3-34). Taylor and Francis Ltd.
11. Gams, W., & Meyer, W. (1998). What exactly is *Trichoderma harzianum*? *Mycologia*, 90(5), 904-915.
12. Goswami, J., Pandey, R.K., Tewari, J.P. & Goswami, B.K. (2008). Management of root knot nematode in tomato through application of fungal antagonists, *Acremonium strictum* and *Trichoderma harzianum*. *Journal of Environmental Science and Health, Part B*, 43(3), 237-240.
13. Gromovich, T.I., Gukasian, V.M., Golovanova, T.I. & Shmarlovskaya, S.V. (1998). *Trichoderma harzianum* Rifai aggr. as a factor enhancing tomato plants' resistance to the root rotting pathogens. *Mikologiya I Fitopatologiya*, 32, 73-78.
14. Jaklitsch, W.M. (2009). European species of *Hypocrea* Part I. The green-spored species. *Studies in Mycology*, 63, 1-91.
15. Jaklitsch, W.M., Komon, M., Kubicek, C.P. & Druzhinina, I.S. (2006). *Hypocrea crystalligena* sp. nov., a common European species with a white-spored *Trichoderma* anamorph. *Mycologia*, 98(3), 499-513.
16. Khalili, E., Sadravi, M., Naeimi, Sh. & Khosravi, V. (2013). Introduction of some *Trichoderma* species from rice fields of Mazandaran and Golestan provinces. In: Proceedings of the 1st Iranian Mycological Congress, 3-5 Sep., University of Guilan, Rasht, Iran, p. 55. (In Farsi)
17. Klein, D. & Eveleigh, D.E. (1998). Ecology of *Trichoderma*. In C.P. Kubicek & G.E. Harman (Eds.), *Trichoderma and Gliocladium*. Vol. 1. *Basic Biology, Taxonomy and Genetics*. (pp. 57-74). Taylor and Francis Ltd.
18. Komon-Zelazowska, M., Bissett, J., Zafari, D., Hatvani, L., Manczinger, L., Woo, S., Lorito, M., Kredics, L., Kubicek, C.P. & Druzhinina, I.S. (2007). Genetically closely related but phenotypically divergent *Trichoderma* species cause green mold disease in oyster mushroomfarms worldwide. *Applied and Environmental Microbiology*, 73(22), 7415-7426.
19. Kopchinskiy, A., Komon, M., Kubicek, C.P. & Druzhinina, I.S. (2005). TrichOBLAST: a multilocus database for *Trichoderma* and *Hypocrea* identifications. *Mycological Research*, 109, 658-660.
20. Kullnig, C.M., Krupica, T., Woo, S.L., Mach, R.L., Rey, M., Benítez, T., Lorito, M. & Kubicek, C.P. (2001). Confusion abounds over identities of *Trichoderma* biocontrol isolates. *Mycological Research*, 105(7), 769-772.
21. Kullnig-Gradinger, C.M., Szakacs, G. & Kubicek, C.P. (2002). Phylogeny and evolution of the genus *Trichoderma*: a multigene approach. *Mycological Research*, 106(7), 757-767.
22. Lieckfeldt, E., Meyer, W. & Borner, T. (1993). Rapid identification and differentiation of yeasts by DNA and PCR fingerprinting. *Journal of Basic Microbiology*, 33, 413-426.
23. Micheli, Q., Balmas, V., Komon-Zelazowska, M., Scherm, B., Fiori, S., Kopchinskiy, A.G., Kubicek, C. P. & Druzhinina, I. S. (2009). Soils of a Mediterranean hot spot of biodiversity and endemism (Sardinia, Tyrrhenian Islands) are inhabited by pan-European, invasive species of *Hypocrea/Trichoderma*. *Environmental Microbiology*, 11(1), 35-46.
24. Naeimi, S., Khodaparast, S.A., Javan-Nikkhah, M., Vagvolgyi, C. & Kredics, L. (2011). Species pattern and phylogenetic relationships of *Trichoderma* strains in rice fields of southern Caspian Sea, Iran. *Cereal Research Communications*, 39(4), 560-568.
25. Samuels, G.J. (2006). *Trichoderma*: systematics, the sexual state and ecology. *Phytopathology*, 96(2), 195-206.
26. Samuels, G.J., Dodd, S.L., Gams, W., Castlebury, L.A. & Petrini, O. (2002). *Trichoderma* species associated with the green mold epidemic of commercially grown *Agaricus bisporus*. *Mycologia*, 94(1), 146-170.
27. Turner, D., Kovacs, W., Kuhls, K., Lieckfeldt, E., Peter, B., Arisan-Atac, I., Strauss, J., Samuels, G. J., Borner, T. & Kubicek, C.P. (1997). Biogeography and phenotypic variation in *Trichoderma* sect. *Longibrachiatum* and associated *Hypocrea* species. *Mycological Research*, 101(4), 449-459.

28. Vahabi, K., Sharifnabi, B. & Zafari, D. (2009). Genetic diversity of *Trichoderma* spp. associated with button mushroom, *Agaricus bisporus*, inferred from AFLP markers and ITS sequencing. *Acta Phytopathologica et Entomologica Hungarica*, 44(2), 239-253.
29. White T.J., Bruns, T., Lee, S. & Taylor, J. (1990). Amplification and direct sequencing of fungal ribosomal RNA genes for phylogenetics. In M. A. Innis, D. H. Gelfand, J.J. Sninsky & T.J. White (Eds.), *PCR protocols: a guide to methods and applications*. (pp. 315-322). Academic Press.
30. Zafari, D., Ershad, D., Zare, R. & Alizadeh, A. (2002). A contribution to the identification of *Trichoderma* species in Iran. *Iranian Journal of Plant Pathology*, 38, 21-45. (In Farsi).